

Европейска комисия

1. Състав
2. Функции
3. Помощни структури
4. Актове
5. Промяна след Договора от Лисабон

1. Състав

Колегиум, който приема колективни решения. 28 члена – по един от всяка държава-членка (еврокомисари).

Всеки отговаря за определен ресор от дейността на Комисията.

Процедурата на избора на Комисия е следната:

- а) Правителствата на държавите-членки (Европейският съвет) номинира новия председател като се съобразяват с резултатите от изборите за Европейски парламент.**
- б) Номинираният председател се избира от Европейския парламент;**
- в) Държавите-членки номинират останалите членове на Комисията. Избраният за председател разпределя ресорите в Комисията.**
- г) Европейският парламент изслушва номинираните членове и дава становище за целия екип.**
- д) Съставът на Комисията се назначава от Съвета на ЕС.
(Това трябва да стане в срок до 6 месеца след избора на Европейския парламент)**

First Vice-President
Frans Timmermans
*Better Regulation,
Interinstitutional Relations,
Rule of Law & Charter of
Fundamental Rights*

PRESIDENT
JEAN-CLAUDE JUNCKER

High Representative
Federica Mogherini
*High Representative of the Union
for Foreign Policy & Security
Policy/Vice-President*

Vice-President
Maroš Šefčovič
Energy Union

Vice-President
Jyrki Katainen
*Jobs, Growth, Investment
& Competitiveness*

Vice-President
Valdis Dombrovskis
*The Euro & Social Dialogue,
also in charge of Financial
Stability, Financial Services and
Capital Markets Union*

Vice-President
Andrus Ansip
Digital Single Market

Commissioner
Věra Jourová
*Justice, Consumers
& Gender Equality*

Commissioner
Günther Oettinger
Budget & Human Resources

Commissioner
Pierre Moscovici
*Economic & Financial Affairs,
Taxation & Customs*

Commissioner
Marianne Thyssen
*Employment, Social Affairs,
Skills & Labour Mobility*

Commissioner
Corina Crețu
Regional Policy

Commissioner
Johannes Hahn
*European Neighbourhood Policy
& Enlargement Negotiations**

Commissioner
Dimitris Avramopoulos
*Migration, Home Affairs
& Citizenship*

Commissioner
Vytienis Andriukaitis
Health & Food Safety

Commissioner
Elżbieta Bieńkowska
*Internal Market, Industry,
Entrepreneurship & SMEs*

Commissioner
Miguel Arias Cañete
Climate Action & Energy

Commissioner
Neven Mimica
*International Cooperation
& Development*

Commissioner
Margrethe Vestager
Competition

Commissioner
Julian King
Security Union

Commissioner
Violeta Bulc
Transport

Commissioner
Cecilia Malmström
Trade

Commissioner
Karmenu Vella
*Environment, Maritime Affairs
& Fisheries*

Commissioner
Tibor Navracsics
*Education, Culture,
Youth & Sport*

Commissioner
Carlos Moedas
*Research, Science
& Innovation*

Commissioner
Phil Hogan
*Agriculture
& Rural Development*

Commissioner
Christos Stylianides
*Humanitarian Aid
& Crisis Management*

Commissioner
Mariya Gabriel
Digital Economy & Society

**The HRVP may ask this Commissioner (and other Commissioners) to deputise for her in areas related to Commission competence.*

Член 3

Председател

1. Председателят определя политическите насоки, в рамките на които Комисията изпълнява своите функции ⁽¹⁾. Той ръководи работата на Комисията с цел да осигури реализацията на тези насоки.
2. Председателят взема решения за вътрешната организация на Комисията, за да осигури последователност, ефективност и колективен характер на нейната дейност ⁽²⁾.

Без да се засягат разпоредбите на член 18, параграф 4 от ДЕС, председателят определя за членовете на Комисията специални области на дейност, по отношение на които те са конкретно отговорни за подготовката на работата на Комисията и изпълнението на нейните решения ⁽³⁾.

Председателят може да поиска от членовете на Комисията да извършат специфични дейности, с цел да гарантират осъществяването на политическите насоки, които той е определил, както и приоритетите, определени от Комисията.

Той може да променя определянето на тези области по всяко време ⁽⁴⁾.

Членовете на Комисията изпълняват възложените им от председателя задължения под негово ръководство ⁽⁵⁾.

3. Председателят назначава заместник-председателите, с изключение на върховния представител на съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, измежду членовете на Комисията ⁽⁶⁾ и установява реда на старшинството в Комисията.
4. Председателят може да създава от членовете на Комисията групи, като определя председателя им, мандата им и оперативните им правила, както и състава им и срока им на действие.
5. Председателят представлява Комисията. Той определя членовете на Комисията, които да му помагат при изпълнението на тази задача.
6. Без да се засягат разпоредбите на член 18, параграф 1 от ДЕС, член на Комисията подава своята оставка, ако председателят му я поиска ⁽⁷⁾.

Член 6

Дневен ред на заседанията на Комисията

1. Председателят приема дневния ред на всяко заседание на Комисията.

3. Ако даден член на Комисията предложи включването на дадена точка в дневния ред, председателят трябва да бъде уведомен, както е предвидено от Комисията в съответствие с правилата за прилагане, посочени в член 28 от настоящия процедурен правилник, наричани по-долу „правилата за прилагане“.

5. По предложение на председателя Комисията може да разгледа всеки въпрос, който не е включен в дневния ред или за който необходимите документи са били раздадени със закъснение.

Член 8

Вземане на решения

1. Комисията взема решенията въз основа на предложения от един или повече от своите членове.

2. Въпросът се поставя на гласуване, ако някой от членовете поиска това. Гласуването може да се отнася до оригиналния проект на текста или до проект на текста, изменен от члена или членовете, отговарящ(и) за инициативата, или от председателя.

3. Решенията на Комисията се приемат, ако мнозинството от броя на членовете, предвиден в Договора, е гласувало „за“.

4. Председателят официално отбелязва изхода от дискусиите, който се записва в протокола от срещата, предвиден в член 11 от настоящия процедурен правилник.

Заседанията на Комисията не са публични. Дискусиите са поверителни.

Jean-Claude Juncker

Жан-Клод Юнкер. На 60 години.

1995 - 2013 г. - министър-председател на Великото херцогство.

1989 - 2009 г. – министър на финансите на Люксембург.

2005 - 2013 г. – президент на Еврогрупата.

Кандидатурата му за председател на Европейската комисия е обявена преди изборите за Европейски парламент от ЕНП, която получи най-голяма подкрепа на изборите. Това даде основание на Германия и други държави с правителства, доминирани от ЕНП, да го посочат за този пост.

Баща – работник, профсъюзен деятел. Призован във Вермахта след окупацията на Люксембург и се сражава на Източния фронт.

Владее като майчин език немски и френски. Отлично говори английски. Завършва право в Страсбург. Вместо да стане адвокат се насочва към политиката. През 1984 г. става член на Камарата на представителите от Християнската социална народна партия. Подпомогнат е в кариерата си от Жак Сантер, който е министър-председател от 1984 до 1995 г. и Председател на Европейската комисия от 1995 до 1999 г.

След скандал с нерегламентирано подслушване от тайните служби и неправомерни назначения, подава оставка и след изборите през 2013 г. е сформирано правителство начело с Демократическата партия.

Признат е като отличен оратор, изкусен дипломат и много добър анализатор.

ЕК заседава веднъж седмично, обикновено в сряда.

Всяка точка от дневния ред се представя от ресорния комисар, след което решението се взимат **колективно с обикновено мнозинство** (50% +1 от гласовете, т.е. 15 гласа са достатъчни!).

Принципът на колегиалност, който регулира цялата работа на Комисията, означава, че членовете ѝ са солидарно отговорни за приетите решения и предприетите действия от страна на този орган.

Седалището на Комисията е в Брюксел. Има офиси в Брюксел, в Люксембург, представителства във всички държави-членки, сътрудници в делегациите на ЕС в около 140 града извън ЕС.

Комисията има 6 зам. председатели:

Федерика Могерини (Италия) – Върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност

Франс Тимерманс (Холандия) – Първи зам. председател, отговаря за качеството на законодателните предложения, отношенията с другите институции на ЕС, спазването на законите и на Хартата на основните права

Марош Шефчович (Словакия), отговаря за енергийния съюз

Юрки Катайнен (Финландия), отговаря за заетост, растеж, инвестиции и конкурентоспособност

Валдис Домбровскис (Латвия), отговаря за Еврото, социалния диалог, финансовата стабилност, финансовите услуги и съюза на капиталовите пазари

Андрус Ансип (Естония), отговаря за дигитализацията на единния пазар („Дигитален единен пазар“).

Други важни постове: Пиер Московиси (Франция) – икономически и финансови въпроси, данъци, мита; Корина Крету (Румъния) – регионална политика; Елжбиета Биенковска (Полша) – вътрешен пазар, предприемачество, малки и средни предприятия; Мигел Ариас Канета (Испания) – политика за климата и енергетиката; Маргрете Вестагер (Дания) – конкуренция; Фил Хоган (Ирландия) – земеделие и развитие на селските райони, Сесилия Малмстрьом (Швеция) - търговия

2. Функции

- ✓ Законодателна инициатива – прави предложения за нови директиви и регламенти, които изпраща на Парламента, Съвета, ЕИСК, КР и националните парламенти;
- ✓ Управление на дейностите (политиките) на ЕС (екзекутивна функция под контрола на държавите-членки (Съвета на ЕС) чрез комитетите)
- ✓ Управление на изпълнението на бюджета (вкл. фондовете)
- ✓ “Пазителка на договорите” - налага спазване на законодателството на ЕС (съвместно със Съда на ЕС);
- ✓ Представява ЕС на международната сцена и води преговори за споразумения с участието на ЕС – по мандат на Съвета, освен в областта на търговската политика
- ✓ Разработва предложения за стратегии и планове за развитие на дейностите и Съюза

3. Помощни структури (администрация)

Персоналът на Комисията е разпределен в различни звена. Основните са генерални дирекции (ГД) - 33 и служби към Комисията - 11. Общо за Комисията работят приблизително 38 000 души. От тях 23 000 в Брюксел.

Всяка ГД отговаря за конкретна област на дейността на Комисията и се оглавява от генерален директор, който носи отговорност пред някой от комисарите.

Генерални дирекции (вътрешни политики - 20)

- Вътрешен пазар и услуги - **MARKT**
- Данъчно облагане и митнически съюз - **TACUD**
- Енергетика - **ENER**
- Здравеопазване и потребители - **SANCO**
- Земеделие и развитие на селските местности – **AGRI**
- Информационно общество и медии - **INFSO**
- Научни изследвания и иновации - **RTD**
- Икономически и финансови въпроси – **ECFIN**
- Заетост, социални въпроси и социална интеграция – **EMPL**
- Конкуренция - **COMP**
- Комуникации - **COMM**
- Действия, свързани с климата - **CLIMA**
- Образование и култура - **EAC**

- **Образование и култура - EAC**
- **Околна среда – ENV**
- **Вътрешни работи – HOME**
- **Предприятия и промишленост – ENTR**
- **Правосъдие - JUST**
- **Регионална политика - REGIO**
- **Мобилност и транспорт - MOVE**
- **Морско дело и рибарство - MARE**

(външни отношения - 5)

- Служба за инструментите за външна политика – EEAS
- Развитие –
- Разширяване – ELARG
- Служба за сътрудничество – EuropeAid
- Търговия – TRADE

СЛУЖБИ С РАНГ НА ГД (8)

- **Генерален секретариат - SG**
- **Евростат – ESTAT**
- **Бюджет – BUDG**
- **Човешки ресурси и сигурност – HR**
- **Информатика – DIGIT**
- **Устни преводи – SCIC**
- **Писмени преводи - GDT**
- **Съвместен изследователски център - JRC**

СЛУЖБИ (11)

- **Бюро на съветниците по европейска политика - BEPA**
- **Европейска служба за борба с измамите - OLAF**
- **Служба за вътрешен одит - IAS**
- **Служба за инфраструктура и логистика в Брюксел - OIV**
- **Служба за инфраструктура и логистика в Люксембург - OIL**
- **Служба за управление и плащане по индивидуални права - PMO**
- **Европейски надзорен орган по защита на данните към Европейската комисия**
- **Исторически архив**
- **Правна служба -SL**
- **Служба за публикации - OP**
- **Централна библиотека**

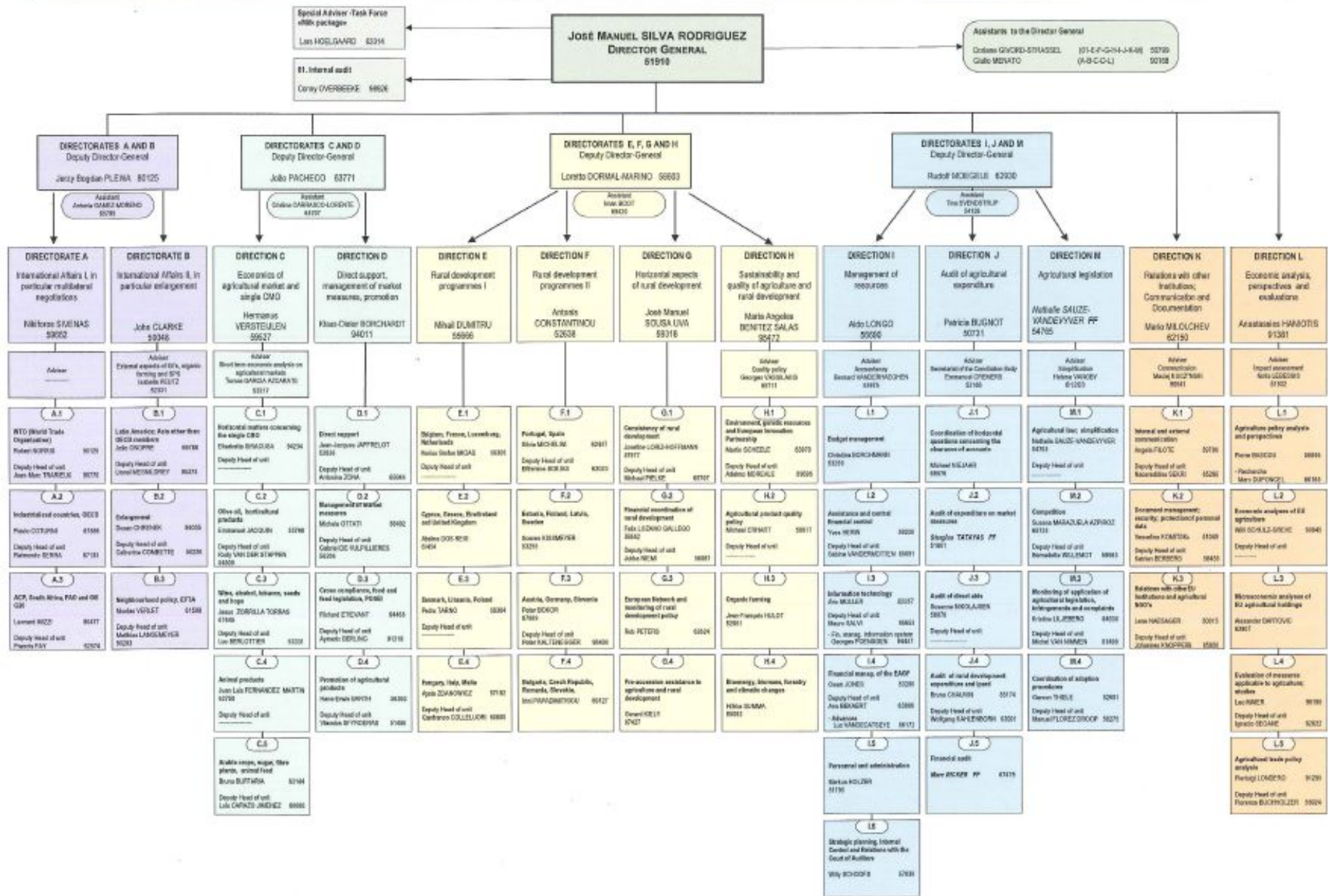
Съвместният изследователски център (Joint Research Centre) е създаден във връзка с дейността на ЕОАЕ (Евратом).

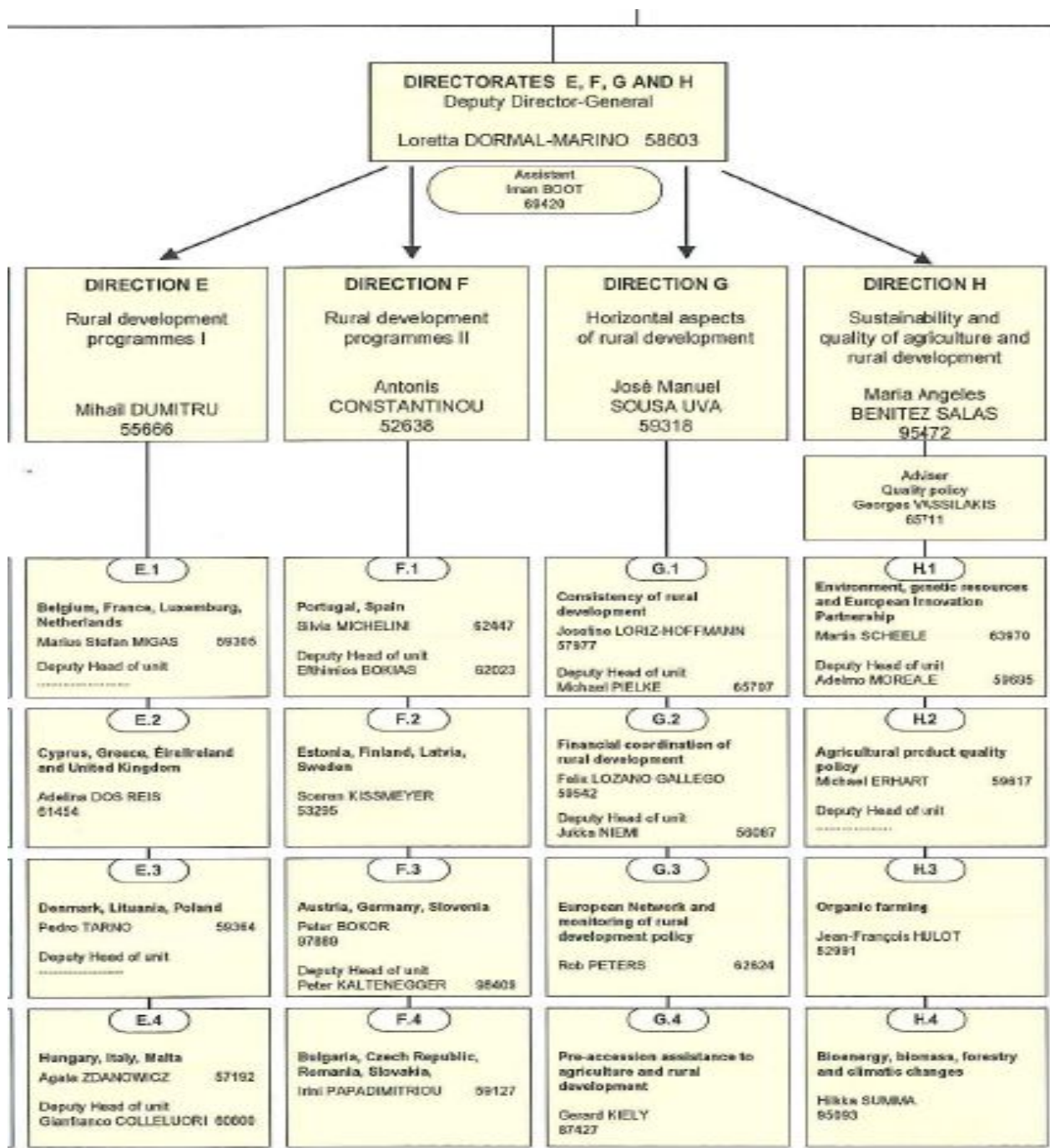
Днес обаче неговата дейност не се ограничава до мирното използване на атомната енергия, а обхваща всички дейности (политики) на ЕС.

Годишният му бюджет е около 350 млн. евро. Разполага със 7 научни институти и има 2850 постоянни и временни сътрудници. Научните институти са разположени в Белгия, Германия, Италия, Холандия, Испания.

1. Гиел (Geel), Белгия - Институтът за референтни материали и измервания (Institute for Reference Materials and Measurements)
2. Карлсруе (Karlsruhe), Германия - Институт за трансураниеви елементи (Institute for Transuranium Elements - ITU)
3. Испра (Ispra), Италия – Институт за предпазване и сигурност на гражданите (Institute for the Protection and Security of the Citizen - IPSC) – вътрешна и външна сигурност
4. Институт за околната среда и устойчивостта - Institute for Environment and Sustainability - IES)
5. Институт за защита на здравето и потребителите – (Institute for Health and Consumer Protection - IHCP)
6. Петен (Petten), Холандия – Институт за енергията – Institute for Energy - IE)
7. Севиля (Sevilla), Испания – Институт за перспективни технологични изследвания (Institute for Prospective Technological Studies - IPTS)

DIRECTORATE GENERAL AGRICULTURE AND RURAL DEVELOPMENT

Функциите на Комисията се обслужват също от: фондове, изпълнителни агенции, представителства в държавите-членки и делегации в трети страни.

Основните фондове са: Европейски социален фонд
Европейски фонд за регионално развитие
Кохезионен фонд

Европейски земеделски фонд за развитие на селските местности (European Agricultural Fund for Rural Development (EAFRD))

Европейски фонд за гарантиране на земеделието (European Agricultural Guarantee Fund (EAGF))

Европейски инвестиционен фонд
Европейски фонд за развитие

Независимо че указаните фондове са част от бюджета на ЕС, то тяхното изразходване е споделена компетенция на Комисията и на държавите-членки. При структурните фондове комисията одобрява Национални стратегически референтни рамки - National Strategic Reference и съответните Оперативни програми, които се предлагат от държавите-членки и изпълняват на национално равнище в рамките на предоставените им средства от бюджета на ЕС. Комисията наблюдава ОП и заплаща направените разходи след като е верифицирала националната система за одит и контрол.

ЕК поддържа около 130 офиса за делегации в около 120 държави. Освен това има представителства към повечето авторитетни международни организации като ООН, СТО, УНКТАД, ЮНЕСКО, МОТ, ЮНИДО, Африканския съюз и др.

Всеки комисар има свой политически кабинет с десетина сътрудника. Към председателя на Комисията има **Бюро на европейските политически съветници** и **Европейска група по етика**.

4. Актове

А. Законодателна инициатива

- Предложения за директиви, регламенти и решения на Парламента и Съвета. Препоръки за решения на Съвета (външни работи).
- Подготвителни документи (съобщения), анализи, доклади.
- Стратегически документи по определени важни въпроси – бели и зелени книги. Например Бяла книга относно адаптирането спрямо изменението на климата – към европейска рамка за действие.

Зелена книга – Насърчаване на мобилността с учебна цел на младите хора.

Б. Управление

- Собствени директиви, регламенти и решения (например в областта на конкуренцията на общата търговска политика, на единния вътрешен пазар)
- Препоръки към държавите-членки (например относно транспонирането на правото на ЕС)
- Мнения (съобщения) за Парламента и за Съвета (например относно готовността за присъединяване към ЕС на държавите-кандидатки)

5. Промени след Договора от Лисабон

А) В състава: Трябваше от 1.11.2014 г. Комисията да се състои от такъв брой членове, който отговаря на две трети от броя на държавите-членки, т.е. при 28 държави – членки трябваше да има 19 члена! Но това не стана по волята на Европейският съвет, който като действа с единодушие, реши да не промени начина на избиране на Комисията, т.е. се запази правилото „всяка държава-членка да има по един комисар“.

Б) В ръководството: Върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност е по право зам. председател на Комисията. Той се назначава от Европейския съвет (със съгласието на председателя на Комисията) и ръководи Съвета по външни работи на ЕС.

Засилва се позицията на председателя на Комисията при разпределянето на постовете и относно отстраняването на комисари.

В) В отношенията с Европейския парламент и националните парламенти: по-голяма отчетност на Комисията пред Европейския парламент.

Националните парламенти могат при определени условия да променят или бламират законодателна инициатива на Комисията при нарушаване на принципа на субсидиарността.

КОМПЕТЕНЦИИ НА НАЦИОНАЛНИТЕ ПАРЛАМЕНТИ ПО ОТНОШЕНИЕ НА СУБСИДИАРНОСТТА

Процедурите за контролиране на спазването на принципите на субсидиарността и на пропорционалността са записани в специален протокол към ДФЕС.

- *ако една трета от националните парламенти смята, че дадено предложение за законодателен акт на ЕС не отговаря на принципа на субсидиарността, вносителят му ще трябва да го преразгледа и да реши да го запази, промени или оттегли (жълт картон);*
- *ако вносителят на проекта запази предложението си и след преразглеждането му и мнозинството от националните парламенти е против него, се открива специфична процедура: Комисията ще трябва да изложи мотивите си за запазване на предложението, а Европейският парламент и Съветът ще поемат ролята на арбитри и ще решат дали законодателната процедура да продължи или не (оранжев картон).*

*Парламентите разполагат с 8 седмици за да изразят мнението си.
(<http://www.cosac.eu/country-specific-subsidiarity/>)*